

# Finansiering af en dansk brintinfrastruktur

## Timing

Røret skal være klar til tilslutning i senest 2028

## Tiltrækning

Sammenhæng mellem produktion og forbrug kræver konkurrencedygtige tariffer

## Transparens

Producenterne bør kende deres vilkår for tilslutning inden udgangen af 2023

## Tålmodig finansiering

Den første tilsluttede skal ikke betale for hele gildet, det kræver en lav rente uden for kraftig gældsakkumulering



# Finansiering

Der bør sikres en lang tilbagebetalingshorisont på 50 år fra statens side ifbm. etableringen af et dansk brintinfrastruktur.

At gøre Danmark til en brintnation kræver en forudsigelig og konkurrencedygtig brugeravgift for brintrøret igennem 50 år. Det er nødvendigt at sprede udgifterne, så dem, der kommer først, ikke betaler en markant højere pris end dem, der kommer til senere.

Aftalekredsen bag delaftalen for en dansk brintinfrastruktur bør overveje, om de, der booker kapacitet i røret først, bør få en økonomisk fordel, eksempelvis i gennem tariffen, for at øge investeringssikkerheden.

DI foreslår, at offentlige investeringer såsom en dansk brintinfrastruktur bør styres ud fra et "omkostningsprincip i stedet for et kasseprincip". Det vil sige, at den totale levetidsøkonomi bør anvendes som udvælgelseskriterium ved offentlige infrastrukturprojekter, så de totaløkonomiske beregninger indgår i beslutningsgrundlaget ved alle større investeringer.

DI foreslår, at Energinet og Evida får mulighed for at indregne en forrentning svarende til en ti-års statsobligation. Det skal sikre en billig finansiering i opbygningsperioden for brintmarkedet. Herefter kan der indregnes vægtede gennemsnitlige kapitalomkostninger (WACC) i tarifsætningen, hvis tarifferne herefter er konkurrencedygtige. Denne vurdering bør af operatørerne foretages hvert femte år, indtil det er muligt at indregne en WACC-forrentning.

DI mener, infrastrukturen bør, som andre energisystemer i Danmark, finansieres over tariffer hos systemets brugere. Det skal sikres, at kunderne finder det attraktivt at tilslutte sig og forblive tilsluttet. Det vil sige, der skal sættes en lav tarif, som i en årrække mellem 7 og 15 år giver underskud, frem til den kritiske masse er sikret.

DI mener, man kan beregne en ligevægtstarif ved en langsigtet udnyttelse af kapaciteten på eksempelvis 80 pct. og give en rabat på eksempelvis 50 pct. det første år med en løbende aftrapning over de første 10 år. Tariffen bør afspejle et lige konkurrenceniveau på tværs af transmission og distributionsnettet og sikre konkurrencedygtighed overfor andre energiformer og anden brintinfrastruktur. Det forudsætter en tålmodig finansiering til en lav rente for at sikre lave tariffer fra starten og samtidig undgå en for kraftig gældsakkumulering.

# Dimensionering

Det er klart billigst på den lange bane at vælge et rør, der er større, end vi indledningsvis har behov for. Tommelfingerreglen er, at hver gang rørets diameter fordobles, kan det rumme fire gange så meget brint.

Selvom et mindre rør er billigere, fordi det bruger mindre stål, og anlægsudgifterne er lavere, fås der markant mere kapacitet for pengene ved at maksimere rørdiameteren til et forventet langsigtet maksimalbehov. Denne tilgang reducerer risikoen for senere at skulle dublere infrastrukturen til unødigt høje omkostninger.

Så jo mere man kan afgrænse det kommende udfaldsrum af mulige omkostninger (og indtægter), jo stærkere står den enkelte business case også.

DI mener, Energinets feasibility-studier bør være centrale i planlægningen, når det gælder om at træffe beslutning om den nødvendige rørdimensionering og mulighed for genanvendelse af eksisterende naturgasinfrastruktur.

DI anbefaler, at rørets dimensionering ikke må begrænse investeringsviljen, fordi producenterne ikke har tilstrækkelig mulighed for at eksportere den grønne brint i begyndelsen.

